

evcilleştirmeye ve düzenli hale getirmeye yarayan bir araç haline gelir.”⁸ Eğer çocuk ölümü aniden karşısında görse ya da tek başına ona anlam vermeye kalksa buna zihnî donanımı kafi gelmeyecek ve müthiş sarsılacaktır. Biz çocuğun ölümü hiç anlayamayacağını düşünürüz, sanki biz onu çok iyi anlamışız gibi. Halbuki ölüm ve ahret güzel bir dille anlatılır, cehennem yerine cennet öne çıkarılır ise çocuk zihninin ölüm karşısındaki sarsıntısı daha az olacaktır. Belki cehennemden bile bahsedilebilir ama onun çocuklarla ve çocuğun özdeşim kurduğu kimselerle ilgisi olmadığı ona kabul ettirilmelidir. Bu başarılı ise cehennem kavramı ile daha sonra karşılaşan bir çocuk çok fazla sarsılmayacaktır. Çünkü çocuk, ileriki yaşlarda bu kavramlardan herhangi biri ile yüz yüze gelse çocukluk tecrübelerine dayanarak olumlu manalar yükleyecektir. Bu da onun hayata daha sıkı bağlanmasının en temel şartıdır.

Kısacası çocuğun bir gün hayatta mutlaka karşılaşacağı, duyacağı ya da etkisinde kalacağı şeyler onun en yakınları tarafından anlatılır ve olayın olumlu yönlerine vurgu yapılır ise ileriki yaşlarında bu olay ya da kavramlarla karşılaşan çocuk, yakınlarının ve sevdiği kimselerin öne çıkardığı olumlu manadan ve olumlu açıdan bakacaktır o şeylere. Bu nedenle kitaplarda hayatın üzücü ve anlaşılması zor olan alanlarına yönelik hususlarda bazı çıkış yolları ve olumlu izahlar yapılmalıdır ki bu, çocuğun hayata bakışını olumlu kılsın.

7- Evrensellik gözden uzak tutulmamalıdır:

Her kitapta bir evrensel boyut da bulunmalıdır. Bunu başarmak demek çocuklar için yazılan şeylerin büyükler tarafından da okunabilmesi, kitap çevirilerinin bir dilden başka bir dile daha kolay yapılabilmesi demektir. Bunun yanında evrensel değerlere adapte olabilmesi için bir altyapı oluşturmak amacıyla dünyaca takdir toplamış klasik çocuk kitapları ile çocukların mümkün olduğu kadar erken yaşlarda tanışması sağlanmalıdır.

---

⁸ - A.g.e., s. 35, 36.